

DECIZIE nr. 320 din 18 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 19 din Legea nr. 78/2000](#) pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 394 din 8 mai 2006**

Data intrării în vigoare 08-05-2006

Ioan Vida - președinte

Nicolae Cochinescu - judecător

Aspazia Cojocaru - judecător

Acsinte Gaspar - judecător

Kozsokar Gabor - judecător

Petre Ninosu - judecător

Ion Predescu - judecător

Marilena Mincă - procuror

Florentina Geangu - magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 19 din Legea nr. 78/2000](#), excepție ridicată de Gavril Teodor Goja în Dosarul nr. 5.675/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate în motivarea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 decembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 5.675/2005, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 19 din Legea nr. 78/2000](#) pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Gavril Teodor Goja în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat este neconstituțional în raport de prevederile art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (2) din Constituție, deoarece "creează posibilitatea persoanei vinovate de a obține despăgubiri în procesul penal chiar dacă nu s-a constituit parte civilă ori nu a participat la proces ca parte vătămată, putând să depună mărturie, în calitate de martor, în propria cauză, urmărind propriul interes". De asemenea, este criticată redactarea prevederilor legale ce fac obiectul excepției, arătându-se că, pentru înlăturarea neajunsurilor și inechităților ce se pot naște din aplicarea lor, noțiunea de "persoană vătămată" ar trebui înlocuită cu "parte civilă" ori "parte vătămată".

Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, neexistând nici o contradicție între reglementările legale criticate și prevederile constituționale invocate în motivarea excepției.

În conformitate cu dispozițiile [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. 19 din Legea nr. 78/2000](#) pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu următorul cuprins: "În cazul săvârșirii infracțiunilor la care se referă prezentul capitol, banii, valorile sau orice alte bunuri care au fost date pentru a determina săvârșirea infracțiunii sau pentru a răsplăti pe infractor ori cele dobândite prin săvârșirea infracțiunii, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, se confiscă, iar dacă bunurile nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani."

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin aceste dispoziții legale sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 21 alin. (3), privind dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, precum și ale art. 124 alin. (2) conform cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, dispozițiile [art. 19 din Legea nr. 78/2000](#) conțin o normă ce privește instituția confiscării speciale, și nu un mod de rezolvare a acțiunii civile, adiacente celei penale. Prevederea specială din acest text este o reflectare a normei generale cuprinse în art. 118 din Codul penal privind măsura de siguranță a confiscării speciale și creează cadrul juridic concret în care banii, valorile sau bunurile date pentru a determina săvârșirea infracțiunii de corupție sau pentru a răsplăti pe infractor ori cele care au fost dobândite din săvârșirea infracțiunilor de acest gen se confiscă. De asemenea, textul de lege criticat stabilește regula privind restrângerea confiscării doar la bunurile și valorile care au făcut obiectul material al activității infracționale și, totodată, excepția de la această regulă, care se referă la valorile și bunurile ce aparțin persoanelor vătămate - acolo unde sunt persoane vătămate prin activitatea infracțională -, sau care au servit la dezdăunarea lor.

În acest context, nu se poate reține că dispozițiile [art. 19 din Legea nr. 78/2000](#) ar încălca prevederile constituționale privind egalitatea în drepturi, întrucât acestea se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără nici o discriminare pe criterii arbitrare.

Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, se constată că nici aceasta nu poate fi reținută, deoarece prevederile de lege criticate reprezintă norme de drept substanțial și nu contravin sub nici un aspect dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Cât privește critica de neconstituționalitate a prevederilor [art. 19 din Legea nr. 78/2000](#) față de dispozițiile art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală, se reține că acestea sunt în acord cu principiul conform căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Cu privire la criticile referitoare la redactarea prevederilor legale ce fac obiectul excepției, acestea nu intră în competența Curții, întrucât, potrivit dispozițiilor [art. 2 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#), "Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului", și, prin urmare, nu are competența de a cenzura redactarea textului legal criticat și nici de a face propuneri de lege ferenda.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 alin. \(1\) și \(6\) din Legea nr. 47/1992](#),

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 19 din Legea nr. 78/2000](#) pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Gavril Teodor Goja în Dosarul nr. 5.675/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN VIDA

Magistrat-asistent,

Florentina Geangu
